

noget over 800,000 Kr., efter som den ikke vil indvirke paa det kommende Aars Udgifter, men det vilde dog være rigtigt, naar man vil vurdere vor finantstuelle Status i Almindelighed, at tage den med som Forudsætning tilligemed en Mængde andre Love, alle Lønningslovene og vistnok ogsaa flere andre, som Ministeriet har paa Stablen, om jeg saa maa udtrykke mig. Men jeg gaar noget videre. Ikke blot de Love, som Ministeriet agter at forelægge, og som det veed, at det vil forelægge, vil det være rigtigt nødvendigt at medtage i en saadan finantstuel Oversigt, men det kan jo ikke være Ministeriet ubekendt, at der fra dette Athings Side i Slutningen af forrige Samling vedtoges idetmindste tre Love af temmelig indgribende finantstuel Betydning, nemlig de tre Fernbanelove. I det Hele taget maatte det vistnok anses for rigtigt, at Ministeriet, naar Folkethinget havde stillet sig paa en saadan Maade til disse Sager, og Ministeriet selv havde tiltraadt disse Love i forrige Samling, havde taget disse Sager i sin Haand og ikke overladt det til det tilfældige private Initiativ, om disse Sager bleve indbragte, og i hvilken Form, overhovedet ikke ladet det bero paa Tilfældigheder, om Statens Udgifter i det kommende Finantsaar skulde blive forøgede med disse Millioner eller et. Der dreier det sig jo om meget store finantstuelle Spørgsmaal, og det vilde have været rigtigt af Regjeringen i saadanne Tilfælde at tage Sagen i sin Haand, betragtede den fra et finantstuel Standpunkt, overveiede den i Forbindelse med alle andre beslægtede Spørgsmaal: Hvormegrt eller hvorlidt vil i det kommende Finantsaar kunne anvendes til disse Sager, for hvilke Ministeriet i forrige Samling har udtalt sin Sympathi, jeg tør næsten sige har givet sin Tilslutning i Principet? Jeg tror, at det er en Fordring, som ikke uden Forbehold maa kunne stilles fra en politisk Forsamlings Side til et konstitutionelt Ministerium, at det ikke overlader saa store finantstuelle Spørgsmaal til Tilfældet, at det, da det selvfølgelig kan vide, at der ikke vil gaa mange Dage af Samlingen, inden disse Sager, der naaede saavidt i forrige Samling, bleve gjenoptagne, ikke overlader dem til det private Initiativs Tilfældighed, men medtager dem i sin finantstuelle Beregning og lægger sin Finantsplan paa Grundlag deraf. Det have vi imidlertid ikke set Spor til, vi have ikke hørt et Ord derom fra Ministerens Side. Den finantstuelle Oversigt, som den høitærede Minister gav ved Sagens Forelæggelse, er saaledes fra ethvert Synspunkt betragtet høit utilfredsstillende, og naar den høitærede Minister sagde os, at den Finantslov, som nu er forelagt os, medfører et Overskud af omtr. $1\frac{1}{4}$ Million Kr., saa er det jo aldeles illusorisk, allerede efter de Forslag, som ere fremkomne fra den høitærede Ministers Side, og endnu mere efter den Stilling, vi vide, at Ministeriet indtager til saa store finantstuelle Lovforslag, som

jeg her har hentydet til. Jeg udtaler mig ikke om disse Forslag i og for sig, men taler kun aldeles finantstuel om Sagen, og jeg tror, at hvilken Mening man end har om Lovforslagene selv, maa man dog give mig Ret i den finantstuelle Betragtning.

Der er enkelte specielle Punkter, om hvilke Oplysninger savnes i Anmærkningerne; jeg skal nævne et Par af dem. Vi se for det Første, at Departementsportler, der i den nugældende Finantslov bevilgedes med 106,000 Kr., nu ere opførte paa den forelagte Finantslov med 163,000 Kr. Det er en Tilvæxt af 57,000 Kr. eller over 50 pCt., men der findes ikke Spor af Oplysninger om, hvorfra denne uoverordentlige Stigning hidrører. Fremdeles savnes der paa § 8, der jo hidtil har handlet om Indtagterne fra Færøerne og Vestindien, Indtagterne for Vestindien. Der findes Intet i Anmærkningerne derom, og saavidt mig bekendt har den høitærede Minister heller ikke behudet noget Lovforslag derom; men hvis han har det ifinde, maatte jo dette Lovforslags Virkninger ikke findes paa § 8, men paa § 28. Jeg antager, det er ved en Forglemmelse, at disse 12,500 Kr. ere gaaede bort, thi det er aldeles uforklarligt, at den høitærede Minister skulde have udeladt dem, naar der ikke foreligger nogen Lovbemyndigelse dertil. — Et andet læret Medlem har allerede nævnt, at de 1,000 Kr. til Adjunkt Jøddersens ere udgaaede; om Grunden hertil savnes der ogsaa Oplysninger paa Finantsloven. — Endelig er det et Punkt med Hensyn til Vestindien, som jeg tror, man bør dvæle noget nærmere ved. Vi se, at der endnu er 16,000 Kr. tilbage af Laanet, som blev ydet i Genhold til kongeligt Kommissorium af December 1878. Dette Laan er som bekendt sikkert paa den eiendommelige vestindiske Maade ved de eiendommelige vestindiske Pantor, som udløbe om meget kort Tid. Jeg vil nu tillade mig at spørge den høitærede Minister, om der er nogen særlig Sikkerhed tilbage for de 16,000 Kr., eller om de have samme Skæbne som de værre saamange vestindiske Fordringer, nemlig at svæve i Luften. I det Hele taget fremgaar det af det forelagte Finantslovsforslag, at vi nu have udlånt til Vestindien 3,138,000 Kr., dels til Rogiererne og dels til — ja, jeg veed ikke hvem. Paa disse 3,138,000 Kr. paaregnes et Afdrag af 28,000 Kr. fra Rogiererne, og fra Andre paaregnes der et Afdrag af 20,000 Kr., men der paaregnes tillige Exekutionsudgifter til et Beløb af 16,000 Kr., saa der bliver rigtignok ikke Meget tilbage af de 20,000 Kr. fra de Andre. Bort finantstuelle Forhold til Vestindien viser sig altsaa fremdeles at være flige ubelødig. Saaledes som Finantsloven er forelagt, giver den, som jeg allerede har sagt, dels ingen almindelig Oversigt over den finantstuelle Stilling og dels lader den forskellige Enkeltheder ube-